

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobkyně **P. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 31.1.2013, o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobkyně adresovala krajskému soudu žalobu ze dne 28.3.2013. V žalobě uvedla, že rozhodnutím ČSSZ ze dne 2.10.2012 byla zamítnuta její žádost o přiznání invalidního důchodu prvního stupně. Proti tomuto rozhodnutí podala námitky, kterým nebylo vyhověno. Podle rozhodnutí ČSSZ pokles její pracovní schopnosti má činit pouze 30 %, a tedy nemá být invalidní. Tvrdila, že toto hodnocení je v rozporu s objektivní realitou, když při osobních konzultacích s lékaři, např. MUDr. Ž., MUDr. W. jí bylo ústně sděleno, že její postižení je takového rázu, že splňuje podmínky alespoň pro přiznání invalidity prvního stupně. Uvedla, že podle jejího názoru nemoc páteře, jakož i potíže psychiatrického rázu jsou pro ni závažné, resp.

pro její omezení pracovní schopnosti. Nedokáže sama určit, která ze dvou nemocí je v jejím případě dominantní. Tvrdila, že jí zdravotní stav výrazně omezuje její pracovní schopnost, a to v rozsahu nejméně 35 %. Posouzení invalidity považovala za chybné, navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 16.4.2013 uvedla, že jestliže žalobkyně nebyla uznána podkladovým posudkem OSSZ a ani dalším posudkem ČSSZ vyhotoveným k uplatněným námitkám invalidním v žádném stupni invalidity, vydala ČSSZ zcela oprávněně rozhodnutí o námitkách a je mu předcházející rozhodnutí o nepřiznání invalidního důchodu. Odkázala na odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Uvedla, že k důkazu navrhuje vyhotovení nového posudku u příslušné PK MPSV ČR, který znovu dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobkyně a rozhodne o invaliditě podle platné právní úpravy. Novým posudkem bude najisto postaveno, zda je žalobkyně již invalidní či stále ještě nikoliv.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 31.1.2013 č.j. X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 30.7.2013, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

- 1) Žalobkyně uplatnila nárok na invalidní důchod žádostí ze dne 15.8.2012 sepsanou Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Karviná.
- 2) Dne 10.9.2012 posudkový lékař OSSZ Karviná uvedl v posudku o invaliditě, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 z.č. 155/1995 Sb. Žalobkyně není invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti označil lékař zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Dále uvedl, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.
- 3) Rozhodnutím ze dne 2.10.2012 Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) rozhodla tak, že žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítla pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle ustanovení § 38 zdp má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se – invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni

vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29 zdp, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31 zdp, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo invalidním následkem pracovního úrazu. Podle ust. § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle posudku OSSZ Karviná ze dne 10.9.2012 účastník řízení není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %.

4) Žalobkyně přípisem ze dne 23.10.2012 uplatnila námitky u ČSSZ vůči shora označenému rozhodnutí, ve kterých uvedla, že je přesvědčena, že splňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu. Žádala, aby ČSSZ prozkoumala její případ a rozhodla o přiznání invalidního důchodu.

5) Lékař ČSSZ-LPS vypracoval dne 15.1.2013 posudek o invaliditě žalobkyně. V posudku uvedl, z jakých podkladů vycházel, skutková zjištění. Ve výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti uvedl, že u posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb. Posuzovaná není invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30 %. Lékař LPS ČSSZ v posudku uvedl, že sám odeslal pacientku k EMG vyšetření kořene L5 vlevo k objektivizaci případné kořenové léze – tato však z nálezu ze dne 17.12.2012 nebyla zjištěna.

V posudkovém zhodnocení lékař uvedl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronický bolestivý páteřní syndrom krční a lumbosakrální páteře, v segmentu L5/S1. V únoru 2012 provedena exstirpace hernie disku, nadále jsou přítomny projevy chronického lumboischiadického syndromu a projevy kořenového dráždění kořene L5 vlevo (provedené EMG, ale kořenovou lézi L5 vlevo vyloučilo), jde o postižení lehké. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddíl E, položce 1b) příl. k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Tato hodnota byla navýšena vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu dle § 3 odst. 1 vyhl. o 10% a činí celkově 30%.

Lékař konstatoval, že zdravotní postižení není takového stupně a rozsahu, aby odůvodňovalo stanovení vyšší míry poklesu pracovní schopnosti a uvedl, že zdravotní postižení nelze hodnotit podle položky 1c) a 1d) z toho důvodu, že není objektivně prokázáno kořenové dráždění ani prokázané poškození nervu. Porucha statiky a dynamiky páteře je lehká, nejsou přítomny parézy ani atrofie svalové ani poruchy hybnosti končetin, ani projevy poruchy funkce svěračů. Schopnost využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti jsou zachovány. Schopnost rekvalifikace je zachována. Omezený pracovní potenciál lze využít k oblasti fyzicky nenáročných prací bez přetěžování páteře. Není vhodná práce se zvedáním a přenášením těžkých břemen a práce ve vynucených polohách. Nejsou vhodné profese s vyšším rizikem úrazu, např. u rotujících strojů, ve výškách. Zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní

stav neodpovídal žádnému stupni invalidity. Opravená aplikace posudkových kritérií (změna položky) nevede ke změně posudkového závěru oddělení LPS ve smyslu nepřiznání invalidity.

6) ČSSZ rozhodnutím ze dne 31.1.2013 č.j. X, zamítla námitky žalobkyně, které směřovaly proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.10.2012 a rozhodnutí žalované ze dne 2.10.2012 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu včetně uplatněných námitek a posoudila invaliditu žalobkyně. Při novém posouzení zdravotního stavu žalobkyně a vypracování lékařského posudku pro účely řízení o námitkách bylo vycházeno především ze zdravotní dokumentace od ošetřující lékařky MUDr. Z. H. a nálezů odborných lékařů MUDr. Ž., MUDr. M., MUDr. B., MUDr. W., MUDr. A., MUDr. B. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným dne 15.1.2013 bylo zjištěno, že účastnice řízení není invalidní dle § 39 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. Míra poklesu její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% (při stanoveném rozpětí 10-20%). Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu bylo provedeno navýšení o 10 %, takže činí celkově 30 %. Zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav účastnice řízení neodpovídal žádnému stupni invalidity.

7) Posudková komise MPSV ČR v Ostravě vypracovala dne 30.7.2013 ke dni 31.1.2013 posudek. Při vypracování posudku vycházela ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. Haplové a odborných lékařských nálezů. Posudková komise po prostudování této dokumentace zjistila a v diagnostickém souhrnu uvedla:

- chronický intermitentní vertebrogení algický syndrom krční a bederní bez průkazu kořenového postižení EMG vyšetřením ze dne 17.12.2012,
- stav po exstirpaci hernie disku L5 vlevo 13.2.2012,
- epilepsie typu GM, při léčbě v posledních dvou letech před datem napadeného rozhodnutí (dle neurologické dokumentace v 8/2011, 5/2012, 8/2012, 10.9.2012 a 27.3.2013), EEG záznam v mezích normy s pravidelným alfa pozadím, bez ložiskové či paroxysmální a epiabnormality,
- depresivní fáze středně těžká v anamnéze, aktuálně i v době napadeného rozhodnutí při léčbě antidepressivy bez deprese,
- stav po operaci koarktace aorty v 9/78,
- chronická toxometabolická hepatopatie,
- stav po virové hepatitidě A, infekční mononukleóze a infekci CMV.

Dále posudková komise uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který byl k datu napadeného rozhodnutí ČSSZ 31.1.2013 stabilizován s popsanou poruchou funkce, byl chronický intermitentní vertebrogenní algický krční a bederní bez průkazu kořenového postižení EMG vyšetřením ze dne 17.12.2012, stav po exstirpaci hernie L5

vlevo 13.2.2012, uvedený v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb. kapitola XIII,

oddíl E, položka 1, písm. b) vedoucí k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí (10-20%), tj. 20%. Posudková komise uvedla, že dále zvyšuje dle § 3 citované vyhlášky o 10 % na celkových 30 %. Nehodnotí dle položky 1c) ani 1d), protože nebyly zjištěny příznaky tyto položky charakterizující. V hodnocení není v souladu se závěry posudkového lékaře OSSZ Karviná, který hodnotil dle položky 1c. V hodnocení je v souladu se závěry posudkového lékaře ČSSZ v námitkovém řízení.

Posudková komise uvedla, že posuzovaná nebyla schopna těžké fyzické práce, práce v dlouhodobě vynucené pracovní poloze, zvedání a přenášení těžkých břemen, práce v riziku úrazu, řízení motorových vozidel a práce v nočních směnách. Byla schopna s výše uvedenými omezeními lehké práce v dělnických profesích, v lehkém průmyslu nebo ve službách.

Dále posudková komise uvedla k žalobě, že dle jejího názoru je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzované postižení páteře. Zhodnotila nálezy uvedené posuzovanou a souhlasí s ní, že její zdravotní stav omezuje její pracovní schopnost. Neztotožňuje se však s tvrzením, že míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 %. Lékařské nálezy, které posuzovaná dodala v průběhu odvolacího řízení, nepřinášejí nově posudkově významné skutečnosti k datu napadeného rozhodnutí.

Ve výroku posudková komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí posuzovaná nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%.

III.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 30.7.2013. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobkyně byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru neurologie. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobkyně komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobkyně, vypořádala se se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobkyně. Přesvědčivě odůvodnila, proč za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

žalobkyně určila chronický intermitentní vertebrogenní algický syndrom krční a bederní bez průkazu kořenového poškození EMG vyšetřením ze dne 17.12.2012, stav po extirpaci hernie disku L5 vlevo 13.2.2012. Objasnila, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu posuzované je poškození páteře.

IV.

Podle § 38 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. druhého téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí podle odst. třetího téhož ustanovení schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle odst. 4 citovaného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní poškození trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní poškození adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Pro uznání invalidity žalobkyně ke dni 31.1.2013 by muselo dojít k poklesu její pracovní schopnosti z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, popř. by se stala invalidní následkem pracovního úrazu. Protože ke dni 31.1.2013 pracovní schopnost žalobkyně poklesla toliko o 30 %, nejedná se o invaliditu. Žalobkyně nebyla invalidní ani následkem pracovního úrazu. Jestliže žalobkyně nebyla invalidní, pak nesplňovala podmínky nároku na invalidní důchod.

Pro úplnost soud uvádí, že k posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobkyně pod korespondující ustanovení vyhlášky není krajský soud oprávněn, ale pouze orgány posudkové služby MPSV. Je tomu tak proto, že taková úvaha je součástí odborného posudkového hodnocení zdravotního stavu žalobkyně, o němž si soud nemůže učinit vlastní úsudek, neboť k tomu nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi. Může však posoudit, zda se posudková komise vypořádala se všemi okolnostmi pro správné zařazení zdravotního postižení žalobkyně pod příslušnou položku vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, či nikoliv a následně též zda v logické návaznosti na to odpovídajícím způsobem odůvodnila svůj závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Subjektivní přesvědčení žalobkyně o tom, že splňovala ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí podmínky invalidity, musí být ještě podpořeno objektivními zjištěními.

Dle názoru krajského soudu posudková komise řádně objasnila, že se u žalobkyně ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 31.1.2013 nejednalo o invaliditu. Posudková komise shodně s posouzením lékaře ČSSZ-LPS popsala rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a určila míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Pokud lékař OSSZ hodnotil míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně dle kapitoly XIII, oddíl E, položce 1c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pak posouzení lékařem ČSSZ i PK MPSV ČR se jeví přesvědčivější. Navíc tato skutečnost nemá vliv na správnost rozhodnutí žalované, když jak lékař OSSZ, tak lékař ČSSZ i PK MPSV ČR shodně určili míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně 30%. Posudek PK MPSV v Ostravě, který byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti.

Důvodem pro přiznání dávky důchodového pojištění podmíněné zdravotním stavem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti vykonávat jakékoli zaměstnání, ani to, že nemůže nastoupit do lékaři doporučeného zaměstnání pro nedostatek takových volných míst, a ani to, že zaměstnavatelé dávají přednost uchazečům s bezvadným zdravotním stavem. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a jím podmíněnou omezenou pracovní schopností, což posuzuje příslušná posudková komise. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze

zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních pocitů a stesků žalobkyně.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst.1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 3. září 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně